

Europos Bendrijų Komisijos 2005 m. vasario 17 d. pareikštas ieškinys Italijos Respublikai

(Byla C-79/05)

(2005/C 93/29)

(Proceso kalba: italų)

2005 m. vasario 17 d. Europos Bendrijų Teisingumo Teisme buvo pareikštas Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos U. Wölker ir A. Aresu, ieškinys Italijos Respublikai.

Ieškovė Teisingumo Teismo prašo:

- 1) pripažinti, kad nesiimdama visų įmanomų atsargumo priemonių tam, kad būtų išvengta kontroliuojamų medžiagų nuotėkio arba kad jis būtų kaip įmanoma labiau sumažintas, o pirmiausia neįvykdydama pareigos kasmet tikrinti, ar nėra nuotėkio iš stacionarių įrengimų, kuriuose yra daugiau nei 3 kg šaldymo skysčio, Italijos Respublika neįvykdė savo įsipareigojimų pagal 2000 m. birželio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento Nr. 2037/2000 dėl ozono sluoksnį ardančių medžiagų 17 straipsnio 1 dalį⁽¹⁾.
- 2) priteisti iš Italijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Pagal turimą informaciją Italijos Respublika dar nesiėmė pagal Reglamento Nr. 2037/2000 17 straipsnio 1 dalį reikalaujamų priemonių.

⁽¹⁾ OL L 244, 2000 9 29, p. 1.

Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León, Sala de lo Social 2005 m. sausio 28 d. pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Anacleto Cordero Alonso prieš Fondo de Garantía Salarial

(Byla C-81/05)

(2005/C 93/30)

(Proceso kalba: ispanų)

Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León, Sala de lo Social 2005 m. sausio 28 d. prašymu kreipėsi į Europos Bendrijų Teisingumo Teismą, kurį Teisingumo Teismo sekretoriatas gavo 2005 m. vasario 18 d., priimti prejudicinį sprendimą byloje *Anacleto Cordero Alonso prieš Fondo de Garantía Salarial*.

Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León, Sala de lo Social prašo Teisingumo Teismo atsakyti į šiuos klausimus:

1. Ar valstybių narių įpareigojimas imtis visų atitinkamų bendrų ar specialių priemonių užtikrinti EB sutarties ir Bendrijos institucijų nustatytų pareigų vykdymą (EB sutarties 10 straipsnis) ir Bendrijos teisės viršenybės prieš nacionalinę teisę principas, savaime ir nepriėmus aiškių nacionalinės teisės nuostatų, suteikia nacionaliniams teismams įgaliojimus netaikyti bet kokio tipo nacionalinės teisės normų, kurios prieštarautų Bendrijos teisei, neatsižvelgiant į šių nuostatų vietą teisės sistemoje (poįstatyminiai teisės aktai, įstatymai ar net konstitucija)?
2. a) Ar Ispanijos administracinės ir teisminės institucijos, spręsdamos dėl darbuotojo, kurio darbdavys buvo paskelbtas nemokiu, teisės gauti iš Darbo užmokesčio fondo išmokas, kurios darbuotojui priklausos nutraukiant darbo sutartį, darbdavio nemokumo atveju garantuojamas nacionaliniais įstatymais, privalo taikyti Bendrijos teisę, nors Direktyvos 80/987/EEB⁽¹⁾ 1 ir 3 straipsniai aiškiai nenurodo išmokos darbo sutarties nutraukimo atveju?
  - b) Jei atsakymas yra teigiamas, ar Ispanijos administracinės ir teisminės institucijos, taikydamos Direktyvą 80/987/EEB ir šios direktyvos nuostatas į nacionalinę teisę perkeliančias nacionalinės teisės nuostatas, yra saistomos asmenų lygybės prieš įstatymą ir nediskriminacijos Bendrijos teisės principų, išaiškintų Europos Bendrijų Teisingumo Teismo, nors šis išaiškinimas nesutampa su Ispanijos konstitucijoje įtvirtintu atitinkamos pagrindinės teisės apibrėžimu pagal Konstitucinio teismo praktiką?

c) Jei atsakymas yra teigiamas, ar pagrindinis lygybės prieš įstatymą Bendrijos teisės principas reikalauja vienodai vertinti atvejus, kai darbuotojo teisė gauti apmokėjimą nutraukiant darbo sutartį yra įtvirtinta teismo sprendimu ir kai dėl šios teisės darbuotojas ir darbdavys susitarė darbo sutartyje, kuri sudaryta dalyvaujant teisėjui ir teismo patvirtinta?

3. a) Jei valstybė narė savo vidaus įstatymuose dar iki Direktyvos 2002/74/EB^(?) įsigaliojimo pripažino darbuotojo teisę į garantijų institucijos apsaugą, susijusią su dėl darbdavio nemokumo nutraukiant darbo sutartį nepatenkintų reikalavimų atlyginimu, ar tai reiškia, kad įsigaliojus šiai direktyvai, t.y. nuo 2002 m. spalio 8 d., ir nepasibaigus direktyvos perkėlimo į nacionalinę teisę terminui, valstybė narė taiko Bendrijos teisę, jei ji sprendžia dėl garantijų institucijos pareigos apmokėti reikalavimus, kurie liko neapmokėti dėl darbdavio nemokumo, kuris buvo pripažintas po 2002 m. spalio 8 d.?

b) Jei atsakymas yra teigiamas, ar Ispanijos administracinės ir teisminės institucijos, taikydamos Direktyvą 80/987/EEB ir šios direktyvos nuostatas į nacionalinę teisę perkeliančias nacionalinės teisės nuostatas, yra saistomos asmenų lygybės prieš įstatymą ir nediskriminacijos Bendrijos teisės principų, išaiškintų Europos Bendrijų Teisingumo Teismo, nors šis išaiškinimas nesutampa su Ispanijos konstitucijoje įtvirtintu atitinkamos pagrindinės teisės apibrėžimu pagal Konstitucinio teismo praktiką?

c) Jei atsakymas yra teigiamas, ar pagrindinis lygybės prieš įstatymą Bendrijos teisės principas reikalauja vienodai vertinti atvejus, kai darbuotojo teisė gauti apmokėjimą nutraukiant darbo sutartį yra įtvirtinta teismo sprendimu ir kai dėl šios teisės darbuotojas ir darbdavys susitarė darbo sutartyje, kuri sudaryta dalyvaujant teisėjui ir teismo patvirtinta?

(¹) 1980 m. spalio 20 d. Tarybos direktyva dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su darbuotojų apsauga jų darbdaviui tapus nemokiam, suderinimo, OL L 283, 1980 10 28, p. 23.

(²) 2002 m. rugsėjo 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 80/987/EEB, iš dalies keičianti Tarybos direktyvą 80/987/EEB, OL L 270, 2002 10 8, p. 10.

Europos Bendrijų Komisijos 2005 m. vasario 17 d. pareikštas ieškinys Graikijos Respublikai

(Byla C-82/05)

(2005/C 93/31)

(Proceso kalba: graikų)

2005 m. vasario 17 d. Europos Bendrijų Teisingumo Teisme buvo pareikštas Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos Komisijos teisės tarnybos narės Maria Patakia, nurodžiusios adresą dokumentams įteikti Liuksemburge, ieškinys Graikijos Respublikai.

Europos Bendrijų Komisija Teisingumo Teismo prašo:

- 1) pripažinti, kad „*bake-off*“ produktų iškepimo arba pašildymo procesus prilygindama visiškam duonos gamybos procesui ir taikydama jiems su kepyklomis susijusių teisės aktų reikalavimus, Graikijos Respublika sudarė kliūtis „*bake-off*“ produktų importui iš kitų valstybių narių ir prekybai jais Graikijoje, ir todėl neįvykdė savo įsipareigojimų pagal EB sutarties 28 straipsnį;
- 2) priteisti iš Graikijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

1. Komisijai skundu buvo pranešta, kad nesant specialių teisės aktų, susijusių su pusiau iškeptais arba iškeptais ir užšaldytais kepiniais, Graikijos valdžios institucijos „*bake-off*“ būdą laiko visišku duonos gamybos ir kepimo procesu. Dėl to Graikijos valdžios institucijos leidžia šių produktų trumpą kepimą arba pašildymą prekybos vietose tik tuomet, jeigu šie procesai atitinka visus kepykloms keliamus reikalavimus, nepaisant to, kad „*bake-off*“ būdą sudaro tik trumpas galutinis pusiau iškeptos duonos kepimas arba iškeptos ir užšaldytos duonos pašildymas, be visų pirminių gamybos ir kepimo etapų. Todėl „*bake-off*“ produktai į Graikijos rinką gali pateikti iškepti ar pašildyti prekybos vietose, kurios atitinka kepykloms keliamus reikalavimus, arba maisto prekių parduotuvėse kaip pusiau iškepti arba užšaldyti kepiniai, kuriuos vartotojas vėliau pats gali iškepti arba pašildyti. Abiem atvejais Komisija mano, kad „*bake-off*“ produktai vartotojui yra mažiau patrauklūs už visiškai iškeptus kepinus.